Lietas arhīva Nr. 1A-0107-19/35
ECLI:LV:RVPT:2019:0208.1A30034118.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2019. gada 8. februārī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa,
tiesnese Dace Kantsone,
rakstveida procesā izskatīja /pers. A/ sūdzību par Rīgas pašvaldības policijas 2018. gada 4. jūlija lēmumu Nr. RPP-18-2432-ls.

Aprakstošā daļa

[1] Rīgas pašvaldības policijas amatpersona 2018. gada 7. jūnijā sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.ZV236270 par to, ka 2018. gada 7. jūnijā plkst.21.08 transportlīdzeklis *VW Passat* ar Igaunijas reģistrācijas /TL numurs/ (turpmāk – Transportlīdzeklis) bija novietots stāvēšanai uz ietves /adrese/, neievērojot Ministru kabineta 2015. gada 2. jūnija noteikumu Nr. 279 "Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk - Ceļu satiksmes noteikumi) 121.9. punktā noteiktās prasības.

Pārkāpums kvalificēts pēc Latvijas Administratīvā pārkāpuma kodeksa (turpmāk - LAPK) 149.^{10} panta ceturtās daļas 5. punkta. Nolemts uzlikt sodu 30,00 EUR.

[2] Par minēto protokolu /pers. A/ (turpmāk arī – sūdzības iesniedzējs) iesniedza sūdzību Rīgas pašvaldības policijas priekšniekam.
Sūdzībā norādīts, ka sūdzības iesniedzējs nav vadījis Transportlīdzekli, kā arī lūdz sniegt pierādījumus par ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu.

[3] Ar Rīgas pašvaldības policijas priekšnieka 2018. gada 4. jūlija lēmumu Nr. RPP-18-2432-ls (turpmāk – Lēmums) nolemts pārsūdzēto lēmumu atstāt negrozītu, bet sūdzību noraidīt.
Lēmums pamatots ar šādiem argumentiem.
[3.1] Ceļu satiksmes likuma 19. panta pirmajā daļā noteikts, ka ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības; 41. panta pirmajā daļā noteikts, ka ceļu satiksmi regulē un uzrauga policijas darbinieki un citas likumos un citos normatīvajos aktos tam pilnvarotas personas.
LAPK 243. panta pirmajā daļā noteikts, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras LAPK paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā; otrā daļa nosaka, ka iestādē pierādīšanas pienākums administratīvā pārkāpuma lietvedībā ir institūcijai (amatpersonai), kura sauc personu pie administratīvās atbildības [..]; 272. pants nosaka, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā; 286. panta otrā daļa nosaka, ka augstāka iestāde, izskatot sūdzību vai protestu par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, pārbauda pieņemtā lēmuma likumību un pamatotību.
[3.2] Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 2.18. apakšpunktu ietve ir ceļa daļa, kas paredzēta gājējiem. Ietve piekļaujas brauktuvei vai ir atdalīta no tās.
No minētās tiesību normas secināms, ka ietvi no brauktuves nodala pēc tās funkcionālās nozīmes, proti, ietve ir paredzēta gājēju kustībai. Ceļu satiksmes noteikumi nenoteic ietves kā ceļa daļas konkrētu platumu, bet gan noteic, ka tā piekļaujas brauktuvei vai ir atdalīta no tās. [..] Ceļu satiksmes noteikumi neparedz ceļa zīmi "ietve", līdz ar to brauktuve no ietves netiek nodalīta ar ceļa zīmēm, bet jau attiecīgā ceļa posma izbūves procesā, izbūvējot ietvi augstāk nekā ceļa braucamo daļu, vai arī citādāk nodalot to no ceļa brauktuves. Tādējādi jau būvniecības procesā tiek panākts, ka brauktuves un ietves robežas ir vizuāli viegli uztveramas.
Tas apstāklis, ka ar transportlīdzekli ir iespējams uzbraukt uz attiecīgās vietas, nepadara šo vietu par tādu, kas paredzēta transportlīdzekļu kustībai, [..]. Nav izšķirošanas nozīmes arī tam, cik augsts ir paaugstinājums un cik plata un kādas konfigurācijas ietve ir, jo tas nemaina vietas funkcionālo dabu, proti, tā paredzēta gājējiem.
[3.3] Rīgas pašvaldības policijas Vidzemes pārvaldes darbinieki notikuma vietā ieradās 2018. gada 7. jūnijā plkst.20.54 ar Rīgas pašvaldības policijas mobilās lietotnes starpniecību saņemts izsaukums par Transportlīdzekli, kas novietots uz ietves.
No administratīvā pārkāpuma lietā esošajiem materiāliem - fotoattēliem, Rīgas pašvaldības policijas mobilās lietotnes izdrukas, amatpersonas 2018. gada 7. jūnija ziņojuma, Rīgas pašvaldības policijas Vidzemes pārvaldes darbinieku veiktā video/audio ieraksta un protokola Nr.ZV236270, konstatējams, ka Transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai protokolā norādītajā vietā un laikā pretī iebrauktuvei nama /adrese/, pagalmā uz gājēju ietves vietā, kur tas ir aizliegts.
[3.4] LAPK 243. panta astotā daļa nosaka, ka pierādījuma ticamība ir kādas ziņas patiesuma konstatēšanas pakāpe. To, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe attiecībā pret pārējiem pierādījumiem.
Ņemot vērā iepriekš minēto, no administratīvā pārkāpuma lietā esošā videoieraksta konstatējams, ka sūdzības iesniedzējs bija Transportlīdzekļa vadītājs. Administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī pie Transportlīdzekļa un Transportlīdzeklī neatradās neviena persona, Transportlīdzekļa dzinējs bija izslēgts un nekas neliecināja par īslaicīgi stāvēšanai novietotu Transportlīdzekli, proti, aktīvu darbību, ar mērķi, lai ar Transportlīdzekli iebrauktu minētā nama pagalmā.
Tiesu praksē līdzīgos gadījumos ir atzīts, ka situācijā, kad vadītājs nolēmis novietot transportlīdzekli stāvēšanai konkrētā vietā, vadītājam vispirms ir

jāpārliecinās par ceļu satiksmes režīmu konkrētajā vietā. [..] jebkuram transportlīdzekļa vadītājam novietojot stāvēšanai savu transportlīdzekli, neatkarīgi no savas rīcības motīviem, ir pienākums pārliecināties par transportlīdzekļu stāvēšanas režīmu konkrētajā ceļa posmā.

[4] 2018. gada 23. jūlijā tiesā saņemta /pers. A/ sūdzība par Rīgas pašvaldības policijas 2018. gada 4. jūlija lēmumu Nr. RPP-18-2432-ls, kurā lūdz atcelt pieņemto lēmumu.

Sūdzība pamatota ar šādiem argumentiem.

[4.1] ka Rīgas pašvaldības policista sastādītajā administratīvā pārkāpuma protokolā Nr. ZV236270 nav norādīts neviens liecinieks, kā arī inspektora ziņojumā nav norādīts, ka inspektors redzēja pārkāpuma brīdi. Tāpat arī videoierakstā no Rīgas pašvaldības policijas automašīnas, ka arī no kamerām, kas bija piestiprinātas Pašvaldības policijas darbiniekiem (Nr. 125 un Nr. 8079) nav redzams, kurš izdarīja pārkāpumu.

Sūdzības iesniedzējs pārkāpuma izdarīšanas brīdī nav atradies pie automašīnas stūres, kā arī visas sarunas laikā neiekāpa automašīnā. Līdz ar to lēmums par to, ka sūdzības iesniedzējs ir bijis vadītājs automašīnai ar Igaunijas reģistrācijas numuru /TL numurs/ ir nepatiess, un Rīgas pašvaldības policija nav iesniegusi ticamus un neapstrīdamus pierādījumus sūdzības iesniedzēja vainai. Inspektors protokolā nav norādījis, kurš ir vadītājs iepriekš minētajai automašīnai, kā arī procesuālo darbību laikā to nemaz necentās noskaidrot, jo netika pieprasīti dokumenti, kas apliecinātu vai sūdzības iesniedzējs vispār drīkst vadīt konkrēto automobili, kā arī automašīnas reģistrācijas dokumentus.

[4.2] Sūdzības iesniedzējs, nenoliedz, ka automašīna ar Igaunijas reģistrācijas numuru /TL numurs/ bija novietota stāvēšanai neatļautā vietā. Kā redzams videoierakstā, sūdzības iesniedzējs norāda inspektoram, ka šajā gadījumā būtu jāpiemēro Ceļu satiksmes noteikumu 43. panta otrās daļas 4. punktā noteiktā procesuālā darbība, kas liek izrakstīt protokolu-lēmumu, bez automašīnas vadītāja klātbūtnes.

[5] Tiesā saņemti Rīgas pašvaldības policijas pārstāvja /pers. C/ paskaidrojumi par saņemto sūdzību, norādot, ka iestāde jau pārsūdzētajā Lēmumā ir norādījusi plašu un detalizētu pamatojumu, līdz ar to sūdzība ir noraidāma un Lēmums ir atstājams negrozīts.

[5.1] No lietā esošajiem materiāliem - foto attēliem, video ierakstiem, policijas darbinieku ziņojumiem un administratīvā pārkāpuma protokola-lēmuma skaidri un viennozīmīgi izriet, ka 2018. gada 7. jūnijā /adrese/, transportlīdzeklis *VW Passat* ar Igaunijas Republikas reģistrācijas numuru /TL numurs/ tika novietots stāvēšanai uz ietves vietā, kur tas ir aizliegts.

[5.2] Sūdzības iesniedzēja apgalvojums, ka viņš nav vadījis Transportlīdzekli, nav pamatots, jo no administratīvā pārkāpuma lietā esošā videoieraksta ir konstatējams, ka sūdzības iesniedzējs bija Transportlīdzekļa vadītājs. Tāpat arī Vidzemes pārvaldes inspektora Valsts amatpersona 2018.gada 7.jūnija ziņojumā norādīts, ka "Ilgāku pārrunu laikā /pers. A/ paskaidroja, ka viņš ir automašīnas vadītājs un, ka automašīnu atstāja šajā vietā, jo viņš nevar atvērt iebraukšanas vārtus". Policijas darbinieka ziņojums pats par sevi nav uzskatāms par absolūti ticamu un neapstrīdamu. Tomēr, lai apšaubītu policijas darbinieka sniegtās ziņas, kas ir arī apstiprinātas ar rakstveida pierādījumiem, konkrētajā gadījumā ar administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu, lietā ir jāpastāv īpašiem apstākļiem, kas spēj šādas šaubas izraisīt. Lietā nav konstatēti fakti, kas apliecinātu to, ka policijas darbinieks tieši vai netieši kaut kādu personīgu motīvu vadīts, būtu personīgi ieinteresēts nepamatoti sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu tieši sūdzības iesniedzējam. Nekādi apstākļi, kas liktu apšaubīt policijas darbinieka objektivitāti, nav konstatēti. Līdz ar to norādītais arguments, ka iestādei nav ticami un neapstrīdami pierādījumi, kas liecina par to, ka administratīvā pārkāpuma brīdī transportlīdzekļa vadītājs bija sūdzības iesniedzējs, nav pamatots.

[5.3] Iestāde jau pārsūdzētajā Lēmumā ir norādījusi plašu un detalizētu pamatojumu, kāpēc sūdzības iesniedzēja sūdzība ir noraidāma un tādējādi Rīgas pašvaldības policijas Vidzemes pārvaldes inspektora 2018. gada 7. jūnija administratīvā pārkāpuma protokols-lēmums Nr.ZV236270 ir atstājams negrozīts.

Motīvu daļa

[6] Pārbaudot iesniegto sūdzību kopsakarā ar lietā esošajiem materiāliem, tiesa atzīst, ka sūdzība nav pamatota un ir noraidāma, savukārt pārsūdzētais lēmums atstājams negrozīts.

[7] LAPK 289.^{6} panta septītā daļa nosaka, ka, izskatot sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā, tiesai cita starpā jāizlemj: vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu, vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību un kāds administratīvais sods piemērojams personai.

Sūdzības iesniedzējs ir sodīts saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{10} panta ceturtās daļas 5. punktu, kur paredzēts, ka par stāvēšanu uz ietvēm, gājēju ceļiem, gājēju un velosipēdu ceļiem, kopīgiem gājēju un velosipēdu ceļiem, velosipēdu ceļiem un velojoslām vietās, kur tas ir aizliegts, piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit *euro* apmērā.

[8] LAPK 289.^{13} panta trešā daļa paredz, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesa atbilstoši LAPK 289.^{13} panta trešās daļas regulējumam atzīst, ka iestādes Lēmumā ietvertais pamatojums attiecībā uz administratīvā pārkāpuma (tā sastāvu) pastāvēšanu un sūdzības iesniedzēja vainu šī administratīvā pārkāpuma izdarīšanā konkrētā lietā ir pareizs un pietiekams. Līdz ar to tiesai nav nepieciešams to pārvērtēt un vēlreiz analizēt.

[9] LAPK 244. pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Saskaņā ar LAPK 243.^{1} pantu pierādīšanas līdzekļi administratīvā pārkāpuma lietā ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; personu liecības; eksperta atzinums; kompetentās institūcijas atzinums; dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; elektroniskie pierādījumi; procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; lietiskie pierādījumi.

Lietā ir iegūti pierādījumi - foto attēli, video ieraksti, policijas darbinieku ziņojumi un administratīvā pārkāpuma protokols, ar kuriem pamatots pārsūdzētais Lēmums, ka sūdzības iesniedzējs ir izdarījis LAPK kodeksa 149.^{10} panta ceturtās daļas 5.punktā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Tiesa atzīst, ka Rīgas pašvaldības policijas Lēmumā pilnīgi un vispusīgi izvērtēti lietā esošie pierādījumi, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu atbilstoši LAPK prasībām, līdz ar to tiesa pilnībā pievienojas Rīgas pašvaldības policijas 2018. gada 4. jūlija lēmumā Nr. RPP-18-2432-ls ietvertajai motivācijai.

[10] Tiesa kritiski vērtē sūdzības iesniedzēja norādīto argumentu, ka viņš nav vadījis Transportlīdzekli un policijas amatpersonas ir bijušas ieinteresētas tieši viņu sodīt.

No lietā esošā Rīgas pašvaldības policijas Vidzemes pārvaldes inspektora Artūra Semjonova 2018. gada 7. jūnija Ziņojuma redzams, ka, ieradoties notikuma vietā un apsekojot to, tika pamanīta *VW Passat* markas automašīna ar Igaunijas valsts reģistrācijas numura zīmi /TL numurs/, kura bija novietota stāvēšanai uz ietves, pilnībā šķērsojot tās klātni. Viņu klātbūtnē pie automašīnas pienāca vīrietis un atslēdza to. Vīrietis, kurš vēlāk tika noskaidrots kā /pers. A/, sākotnēji apgalvoja, ka nav automašīnas vadītājs. Ilgāku pārrunu laikā /pers. A/ paskaidroja, ka viņš ir automašīnas vadītājs un,

ka automašīnu atstāja šajā vietā, jo viņš nevar atvērt iebraukšanas vārtus privātmājas teritorijā. /pers. A/ tika iepazīstināts ar protokola saturu, kuru viņš parakstījis un saņēmis tā otro eksemplāru.

No lietai pievienotā /pers. A/ 2018.gada 27.jūnija Pie administratīvās atbildības saucamās personas paskaidrojuma redzams, ka policisti aizkavējuši viņu, līdz ar to automašīna ar Igaunijas valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ protokola sastādīšanas brīdī atrodas stāvēšanai neatļautā vietā.

Savukārt no lietai pievienotā *DVD* ar video ierakstu no notikuma vietas redzams, ka Transportlīdzeklis *VW Passat* ir novietots stāvēšanai uz ietves, tā dzinējs ir izslēgts, no sarunas ar vīrieti, sarunas gaitā noskaidrots - ar sūdzības iesniedzēju, secināms, ka ieraksta sākumā vīrietis noliedz, ka ir Transportlīdzekļa vadītājs, vēlāk vīrietis apgalvo, ka apstājies, lai atvērtu vārtus (42.15 - 42.18 min.), savukārt vēlāk sarunas laikā apgalvo, ka apstājies, lai izkrautu pagalmā kravu (43.10 - 43.30 min.).

No policijas amatpersonas un video ieraksta secināms, ka Transportlīdzekļa dzinējs ir izslēgts un nekas neliecina par īslaicīgi stāvēšanai novietotu Transportlīdzekli, vai aktīvu darbību, lai iebrauktu pagalmā, vai arī izkrautu kravu. Tiesa atzīst, ka sūdzības iesniedzējs sniedzis pretrunīgus argumentus un neatbilstošus lietā konstatētajiem faktiem, sniegtus nolūkā maldināt tiesu, un tie ir vērtējami kritiski, un viņa izvirzītās versijas par notikušā apstākļiem acīmredzami norāda uz centieniem izvairīties no administratīvās atbildības par izdarīto administratīvo pārkāpumu.

Lai gan policijas darbinieku sastādītie dokumenti (arī protokols un ziņojums) paši par sevi nav uzskatāmi par absolūti ticamiem un neapstrīdamiem, tomēr policijas darbinieku sastādītajiem dokumentiem par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieki ir pieļāvuši nepilnības vai kļūdas dokumentu sastādīšanā, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi (*sk. Administratīvās apgabaltiesas 2005. gada 3. decembra sprieduma lietā AA 13- 05/5 17.1.apakšpunktu, 2005. gada 9. decembra sprieduma lietā 666-05/5 15.1.apakšpunktu*). Policijas darbinieka ziņojums pats par sevi nav uzskatāms par absolūti ticamu un neapstrīdamu. Tomēr, lai apšaubītu policijas darbinieka sniegtās ziņas, kas ir arī apstiprinātas ar rakstveida pierādījumiem, konkrētajā gadījumā ar administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu, lietā ir jāpastāv īpašiem apstākļiem, kas spēj šādas šaubas izraisīt (*sk. Administratīvās apgabaltiesas 2009. gada 19. oktobra sprieduma lietā Nr.113007108 9. punktu*).

Tiesa atzīst, ka lietā nav pierādījumu tam, ka policijas darbinieki būtu bijuši ieinteresēti nepamatoti sastādīt sūdzības iesniedzējam administratīvā pārkāpuma protokolu, kā arī pieņemt lēmumu par pārkāpumu, kas patiesībā nav noticis.

Tāpat arī tiesa nekonstatē, ka konstatējot administratīvo pārkāpumu, kā arī sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu, policijas darbinieki būtu pārkāpuši viņu pienākumu reglamentējošo normatīvo aktu prasības, tāpat arī tiesa nekonstatē apstākļus, kas būtu par pamatu apšaubīt policijas darbinieku objektivitāti un iespējas fiksēt administratīvo pārkāpumu, viņu kompetences ietvaros.

[10] Tiesa atzīst, ka sūdzībā minētie argumenti nevar būt par pamatu Lēmuma atcelšanai, kā arī nav konstatēti citi apstākļi, kas būtu par pamatu lēmuma atcelšanai, līdz ar to lēmums ir atstājams negrozīts un sūdzība noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz LAPK 289.^{12} pantu un 289.^{13} pantu, tiesa,

nosprieda:

Noraidīt /pers. A/ sūdzību par Rīgas pašvaldības policijas 2018. gada 4. jūlija lēmumu Nr. RPP-18-2432-ls.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 10 darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas Rīgas apgabaltiesai, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese (paraksts) Dace Kantsone